

Forsøg ikke være nødvendige som saadanne, da vi ere en saa lille Stat i Sammenligning med de store, at man kunde nøjes med de Forsøg, som vare gjorte af de Fabrikanter, som lave de Slags Ting. Jeg skal ikke nærmere komme ind derpaa, da det ærede Medlem traf sig tilbage fra denne Betragtning, idet han henholdt sig til, hvad jeg tidligere har udtalt, og syntes at godkende de Grunde, som gjorde saadanne Forsøg nødvendige, og der er i Virkeligheden saadanne Grunde, men jeg skal ikke nærmere komme ind derpaa. — Det ærede Medlem saa dernæst noget betænkeligt i, at Sagen er forelagt i Landstinget uden at være gennemført i Folketinget. Jeg tror i Virkeligheden, at det ærede Medlem der har skabt sig en unødvendig Frygt; thi hermed forholder det sig ganske naturligt. Sagen er den, at alle de andre militære Forslag, baade Organisationsforslagene, som nu ere i Folketinget, og Forslag om Løjsustablingsetablissementets Flytning alle ere forelagte først her og bagefter ere komne til Behandling i Folketinget. Da den Serie af Forslag var for her i Landstinget, var dette Forslag ikke oppe endnu, det var derfor ikke derimellem; og da de andre militære Forslag vare til Behandling i Folketinget, var det naturligt for mig først at prøve der med dette Forslag; der behandlede Sagen saaledes, at jeg ikke var uden Haab om at faa det igennem. Det ærede Medlem veed lige saa godt som jeg, at Sagen var nær ved at gaa igennem, idet selv det ærede Medlems Meningsfæller der nebe viste Sympati for Forslaget. Jeg har kun villet benytte en, om jeg saa maa sige, ledig Tid til at faa Forslaget behandlet her, idet jeg er vis paa, at det ikke vilde være blandt de første Sager, som bleve fremmede i Folketinget; derfor har jeg da villet benytte denne Tid til at forelægge det her i Haab om, at det, som jeg sagde ved Forelæggelsen, kan blive behandlet her og saa gaa over i Folketinget og blive behandlet der uden at have lidt Ophold derved; men sikkert kan jeg sige, at hvis Folketinget gjorde det færdigt — efter den Erfaring, som jeg tit har gjort, og som jeg altsaa har Lov til at udtale mig om — saa vilde det være paa saa sent et Stadium af Samlingen, at dette Ting vanskeligt vilde faa Tid til at sætte sig ind deri. Dette har jeg villet undgaa ved at gjøre den Forandring, som jeg har gjort. Dertil skal jeg om denne Sag indskrænke mig.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Det ærede Medlem, som først havde Ordet, erklærede, at han ikke vilde stemme mod Forslagets Omgang til 2den Behandling; da heller ingen anden har udtalt sig herimod, vil jeg betragte Samtykket som givet til, at Sagen gaar over til 2den Behandling, medmindre der skulde forlanges formelig Afstemning derover. Naar det ikke sker, saa er Omgangen til 2den Behandling vedtagen. (Ophold). Den er saaledes vedtagen.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Lyndeloven.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1667).

Formanden: Dette Lovforslag angaar jo Justitsministeren, men man har i Folketinget sat forskellige Sager til 1ste Behandling i Dag, der netop ogsaa vedrøre Justitsministeren, i øvrigt efter at vor Dagsorden allerede var bestemt. Man har ment, at det kun vilde være en kort Tid, en overordentlig kort Tid endog saa, inden disse 1ste Behandlinger kunde være sluttede i Folketinget. Jeg mener, vi kunne se det an en lille Smule, om det skulde slaa til; men tegner Folketingets Møde til at blive langvarigt, vil jeg ikke holde saa længe paa Medlemmerne, og saa faar den Sag at gaa ud af Dagsordenen. Jeg vil nu bede Sekretæren at forhøre, hvorledes det stiller sig i Folketinget.

Efter et kort Ophold bemærkede

Formanden: Jeg har Grund til at tro, at vi kunne vente at se Justitsministeren hos os om et Kvarter eller saa omtrent. Det vil derfor være hensigtsmæssigt i alt Fald at vente saa længe, hvorfor jeg udsætter Mødet et Kvarter.

Mødet udsat Kl. 2. 5.